

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۱/۱۳

عبدالقیوم میرزاده

پهلوانی شرق و غرب در افغانستان خسته از جنگ

درونشته قبلی ام زیر عنوان «خارجیان معضلات ما را حل نمی کنند» تذکار دادم که شورای امنیت سازمان ملل متحد بعد از ارزیابی گزارش فریدون سینور اوغلی نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور افغانستان طی قطعنامه شماره ۲۷۲۱ خویش بررسی مسایل افغانستان را زیر عنوان (تعامل هماهنگ جامعه جهانی در مورد افغانستان) زیر نظر یک نماینده خاص سر منشی ملل متحد به پیش خواهد برد. نمایندگان روسیه و چین به به این قطعنامه رای ممتنع دادند.

وزارت خارجه حاکمیت بر سر اقتدار با توضیح اینکه دفتر یوناما در کابل فعال است ضرورت به نمایندگی اضافی سرمنشی ملل متحد برای افغانستان نبوده و زاید است عدم توافق شان را با این قطعنامه رسماً ابراز داشتند. پس اگر نماینده خاص سرمنشی ملل متحد اجازه ورود و فعالیت در افغانستان را نداشته باشد و از جانب دیگر تاجاییکه متن قطعنامه را چندین بار مرور کردم قطعنامه هیچ مرجع را به کدام اجراء ملزم نمی سازد پس از این معلوم است که قطعنامه متذکره هیچ نقش اجرایی نداشته و در این حال دیده شود که عکس العمل شورای امنیت چه خواهد بود؟ از تحلیل وضع جهان در قبال حاکمیت بر سر اقتدار در افغانستان بر می آید که اکثر اعضای شورای امنیت و خاصاً دو عضو دایم آن یعنی چین و روسیه با گزینه های حمله و اقدامات مسلحانه و تعزیرات بیشتر برای تعویض نظام حاکمیت در افغانستان توافق نخواهند کرد.

فردای صدور قطعنامه ۲۷۲۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد وزارت خارجه ایران بیانیه را زیر عنوان «ملاحظات ایران در زمینه وضعیت پیشرو» ابراز داشته و در آن تأکید کرده اند که افغانستان کنونی تحمل پذیرش ناکامی های جدید را ندارد. در این گزارش آورده اند که «مطالعه تحولات افغانستان از زمان استقلال تا اکنون مؤید آن است که عدم موفقیت در آزمون پیشرو، اثرات مخرب را بر صلح و امنیت بین الملل برجای خواهد گذاشت» در گزارش وزارت خارجه ایران همچنان علاوه شده است که: «بمنظور حل و فصل موضوع افغانستان و تسریع پروسه مشارکت این کشور در مسایل جهانی لازم است تا قبل از ایجاد دوگانگی ساختاری و ایجاد مأموریت های تازه، با مطالعه تجارب آزموده قبلی و ارائه گزارش عملکرد از آن ها، دامنه تمرکزگرایی در ایفای مسئولیت های بین المللی در مشورت با محیط همسایگان افغانستان تقویت شود». در این بیانیه علاوه بر پیشنهاد ایران در اجلاس (فورمات مسکو) در شهر کازان روسیه مبنی ایجاد گروه تماس منطقوی تأکید بیشتر بعمل آورده و آنرا یک گام اصولی و روند معقول و نتیجه بخش برای مسایل افغانستان دانسته اند. در بیانیه وزارت خارجه ایران همچنان آمده است: «جمهوری اسلامی ایران همچنین باور دارد در این مسیر، کمک به شکل گیری و موفقیت یک حاکمیت معین از افراد صالح متعلق به اقشار متنوع

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

جامعه افغانستان به ترتیب که اصول روشن، تعهدات مسئولانه و برنامه مطلوب برای عبور افغانستان از مشکلات دهه‌های اخیر را موجب گردد، سازنده ترین گام از ناحیه این کشور در مسیر تعامل، همگرایی و همکاری سازنده با کشورهای منطقه و جهان است.»

متعاقب این بیانیه سفارت ایران در کابل طی اعلامیه در صفحه ایکس X یا تویتز سابق شان اعلام کرده اند که: «امیر خان متقی، وزیر خارجه حکومت طالبان در دیدار اخیرش با حسن کاظمی قومی نماینده خاص رئیس جمهور ایران، از پیشنهاد ایران مبنی بر تشکیل گروه تماس منطقه‌ای استقبال کرده و برای میزبانی نمایندگان خاص کشورهای منطقه در امور افغانستان در کابل ابراز آمادگی کرده است.»

در این دیدار همچنان آقای قومی به جانب افغانستان اطمینان داده است که ایران از اقدام نظامی علیه تمامیت ارضی افغانستان توسط هیچ گروهی حمایت نخواهد کرد.

همچنان حافظ ضیا احمد معاون سخنگوی وزارت خارجه افغانستان بتاريخ ۳۱ دسمبر سال ۲۰۲۳ اعلام کرد که براساس توافق سرپرست این وزارت با نماینده خاص رئیس جمهور ایران در امور افغانستان و سرپرست سفارت ایران در کابل قرار است اجلاس مشترک نمایندگان خاص کشورهای منطقه در مورد افغانستان در کابل برگزار شود.

به سلسله تلاشهای دیپلماتیک ایران در قبال تعیین گروه تماس منطقه ای برای بحث روی مسایل افغانستان و تشکیل جلسات این گروه تماس در کابل، حسن کاظمی قومی نماینده خاص رئیس جمهور ایران در امور افغانستان اخیراً با جی پی سینگ، رئیس بخش افغانستان - ایران - پاکستان در وزارت خارجه هند دیدار و درباره ایجاد یک گروه تماس منطقه ای برای افغانستان مطرح و بحث کرد و هم در جریان سفر اخیر وینای کوآترا وزیر خارجه هند به تهران ضمن بحث روی مسایل تقویت تجارت و انتقالات از مسیر بندر چابهار همچنان به این موضوع نیز بحث صورت گرفت. از لابلای اخبار تأیید نشده از ایران و هند معلوم میگردد که کشور هند نیز از این اقدامات پشتیبانی میکند.

از این تلاشها و فعل و انفعالات دیپلماتیک بخوبی میتوان دید که کشور های غربی تلاش دارند دارند تا از مسیر انحصاری همیشگی شان یعنی سازمان ملل متحد و شورای امنیت آن براداره و اوضاع کشور ما احمال قدرت کنند و پیوسته بدون در نظر داشت منافع علیای کشور و مردم ما مسایل کشور ما را از دید خود شان و در راستای مختص منافع خود شان به بحث بگیرند، حکومت سازی کنند و اداره کشور و مردم ما را تحت فشار های مضاعف قرار دهند و گاهگاهی گزینه های تعزیرات، تخویف و اقدامات مسلحانه را نیز از نظر دور نمی دارند.

همچنان روسیه، چین و ایران به احتمال زیاد هندوستان مصمم اند تا با ایجاد گروه تماس منطقه ای در قبال بحث روی مسایل افغانستان و تدویر جلسات این گروه تماس در کابل مسئله افغانستان را از دسترس کشور های غربی خارج ساخته و آنرا شامل بحث کشور های منطقه ساخته و در محدوده توانایی ها و امکانات بالفعل و بالقوه شان بر مسایل داخلی و سیاست خارجی کشور ما تأثیر گذاری کنند. آنها نیز همچنان با شدت مشغول اند تا افراد وابسته استخباراتی شان را بنحوی در حاکمیت کشور ما بگنجانند و مسایل داخلی و سیاست خارجی کشور ما را تحت نظر دیکتات خویش داشته باشند.

همانطوریکه در نوشته قبلی تذکار داده بودم همه این اقدامات چه از مسیر زورگویی های امریکایان، حيله و نیرنگ انگلیس ها، ملل متحد و شورای امنیت اش و چه از (فارمات) های مسکو، تهران، پیکن و سایر پایتخت ها همه و همه استقلالیت کشور ما را زیر سوال برده و دقیقاً در خط مخالف منافع ملی کشور ما سیر دارد. بزرگترین سوال برای همه ما این است که چرا مسایل کشور ما را بدون حضور مردم ما و دولت افغانستان مورد بحث قرار میدهند؟؟

در همچو اوضاع و احوال این وظیفه و وجبیه ملی همه میهندوستان واقعی است که همه این اقدامات مداخله گرانه دولت ها و سازمان ها در مسایل کشور ما را با شدت رد کرده و به حاکمیت موجود

مشوره بدهند تا فریب این ترفند ها را نخورده و سعی بدارند در پرتو میثاق های بین المللی در امور روابط بین الدول و منشور سازمان ملل متحد حق ایجاد حاکمیت دولتی ، حق مردم افغانستان است. هیچ دولت خارجی و هیچ سازمان بین المللی یا منطقوی حق ندارند این حق مردم افغانستان را سلب کند.

حاکمیت موجود در افغانستان تا کنون باید به این درک رسیده باشد که دستگاه های دیپلوماسی خارجی و سازمان های بین المللی و هکذا سازمان ملل متحد بیشتر از خلا های نبود قانون اساسی، نبود سیاست تسجیل شده و روشن داخلی و خارجی، نبود اسناد حقوقی تأیید کننده حاکمیت موجود مبنی بر اجرای مکلفیت ها و تعهدات بین المللی و چگونگی پذیرش میثاق ها و منشور سازمان ملل متحد از جانب حاکمیت موجود در افغانستان، در شک و تردید بوده و هم اکنون همین امر بیشتر زمینه مداخلات خارجی را در امور کشور ما رقم زده است. همچنان ارگانهای حاکمیت موجود در اجراءات روزمره شان و در قبال روابط بین الدول از همین خلای قانون رنج میبرند و در امر اتخاذ تصمیم در راستای منافع ملی در شک و تردید اند.

اگر حاکمیت موجود متیقن است که از طرف مردم افغانستان پشتیبانی میگردد لازم است تا هرچه زودتر به شیوه های عنعنوی و یا به هر شیوه که برایشان ممکن و میسر است از مجاری آرای مردم افغانستان قانون اساسی کشور را بوسیله نخبگان، قانون پوهان و بزرگان با تجربه ملی تدوین و تسجیل بدارد.

همچنان بسیار ضروری است تا اداره دولت و نظام دولتی قانونمند گردیده و در پرتو احکام قانون حاکمیت دولتی از افراد متخصص احیا و تکمیل گردد.

دستگاه دیپلوماسی کشور در پرتو احکام قانون بر طبق رؤس سیاست خارجی اولاً خود را از این حالت انزوا برون کشیده و از محدوده روابط انحصاری با یک کشور و یا گروهی از کشور ها و یا همسایگان که هرگز منافع عالیای ملی ما در آن متصور نیست پرهیز کرده و روابط وسیع خویش را با همه کشور های جهان بر پایه احترام متقابل به حق حاکمیت ملی و همکاری های دو جانبه برقرار سازد.